

Fra grense til grense - og tilbake igjen

Lørdag kveld var brødrene Per og Bjørn Simonsen i mål etter å ha gått Grense Jakobselv - Halden - Grense Jakobselv.

SVA
Gry J. Johanin

14. juli i fjor startet de to brødrene fra Jørpeland i Rogaland sin lange gåtur fra Grense Jakobselv. 26. april i år returnerte de fra i Halden i Østfold. Og lørdag kveld klokken 19.45 var de endelig i mål, tilbake i Grense Jakobselv hvor de startet.

I litt over et år har de gått omlag tre-fire mil per dag, unntatt den siste etappen, som var fra Neiden til Grense Jakobselv, 94 kilometer.

– Vi måtte ha en lang etappe på slutten, fordi vi ønsket at det skulle smake skikkelig å komme i mål, sier Per.

Tid til fiske

27 timer brukte de fra Neiden. – Å fiske i Gallok har vært en av de bedre opplevelsene vi har hatt på turen, sier storebror Per.

De har vært strenge med seg selv, for det har blitt en pause hver time under hele gåturen. I tillegg har de hatt flere fiskepauser underveis.

Trygg Jakola og Andreas Hellestø fra Vestre Jakobselv, pluss noen fra Vadsø, tok i mot dem lørdag da de kom frem. I tillegg et par lokale folk, og noen svenske og tyske turister. De hadde fortjent en større mottakelseskomite enn de omlag femten personene, men var selv overrasket over at det var så mange som var der da de ankom.

Trygg Jakola har en svigermor som bor på Jørpeland. Gjennom henne tok gutta kontakt for å høre hvor det var lurt å gå, og hvor det var lett å fiske i Finnmark. For mellom juli og oktober måned i fjor befant de seg hele tre måneder i fylket.

– Belønningen har vi fått underveis. Å komme fram er bare en del av turen. Høydepunktet er å ha gjennomført, sier lillebror Bjørn.

De aller første

Mang en ørret har blitt lurt på flue og spinner og mang en kaffekopp har blitt tilbaketrukket på ferden. De har også hatt to lånte Grønlandshunder med seg på mesteparten av

ENDELIG FRAMME: Det ble champagne på gutta da de ankom Grense Jakobselv lørdag kveld. De er de første som går Norge på langs tur-retur. I velkomstkomiteen: Trygg Jakola, Bjørn Simonsen (i midten) og Per Simonsen.

turen. Men da det begynte å bli lange dagsetapper i stekende sol og en del trasking på asfalt, bestemte de seg for å sende dem hjem.

De unge mennene i 20-årene mener at turen overhodet ikke bare har vært slitsom.

– Unntatt på slutten. Da følte meg ganske sliten. Etterpå ble følelsen erstattet av glede, sier Bjørn.

– Å gå så langt, er ikke det en merkelig ting å gjøre?

Det er helt naturlig for oss. Det har bare ballet på seg fra vi var små. En naturlig videreutvikling av interesser og påvirkning fra friluftinteresserte foreldre, sier lillebror. Han forteller samtidig at foreldrene har kjørt Norge to ganger på langs for å gi dem det utstyret de har trengt underveis.

For ett og et halvt år siden, da de planla å gå Norge på langs, kom de

også på ideen om å gå tilbake. Fordi det var så mange, nærmere 100, som har gått Norge på langs, bestemte de seg også for å ta returen med det samme. Som de aller første.

Litt trist

Det var kun sponsorene deres som fikk vite at de skulle gå tilbake igjen. Ikke før de snudde, ble andre personer også innvidde i planene. Begge var studenter da de startet planleggingen av turen. Per var akkurat ferdig siviløkonom da de startet, og Bjørn har tatt et år fri fra studiene i energi og miljø ved NTNU.

– Blir det en nedtur å begynne et vanlig liv når dere kommer hjem?

– Det blir kjekt å komme tilbake til familie og venner. Jeg kommer også rett hjem til prosjektoppgaver og masteroppgave. Men jeg ser

ikke bort ifra at det kommer til å krible litt, sier Bjørn.

– Litt trist å avslutte, synes Per.

Fortsatt venner

På vinterstid, i ekstremteltet sitt, har de levd nærmere enn et ektepar vanligvis gjør.

– Fortsatt gode venner?

– Det har vært litt diskusjoner i teltet om hvor midten egentlig går, sier Bjørn.

– Ja det er rart hvor viktig det blir, tilføyer Per.

De forteller begge at de kjenner både seg selv og den andre bedre etter denne turen. I perioder har de

også skilt lag, og gått for seg selv.

De friluftinteresserte brødrene forteller at traskingen også har følt som en lang og slitsom prosess til tider.

– Når man går får man også tid til å tenke over de store målene med livet, sier storebror.

Gutta har i ihvertfall bestemt seg for en ting, de skal ikke gå hjem. Først skal de ha seg en god middag i Kirkenes. De har god tid, for de har fleksibillett på flyet.

Per og Bjørn har sin egen hjemmeside: www.opplevelsevillmark.no

AUTOGRAFER: De langveisfarende måtte skrive autografer. Fra venstre: Andrea Jakola Kleven, Per Simonsen, Ingeborg Jakola Kleven, Elise Jakola Kleven og Bjørn Simonsen.

FØTTENE ER HELE, til tross for den den over ett år lange gåturen.